

Источник:<http://rus.4post.com.ua/>

Екс-заступник Балогі і Тігіпка, екс-спікер Верховної Ради, екс-двічі міністр і екс-прочая-прочая, а нині просто народний депутат фракції «Наша Україна – Народна Самооборона» Арсеній Яценюк минулої п'ятниці відзначив знаменну дату. Згідно з Конституцією України, він набув права балотуватися на посаду Президента, що, як ми всі вже переконалися, явно збігається із заповідними мріями цього молодого, але раннього політика. Його очі з-під скелець окулярів стали останнім часом випромінювати характерний хижо-ласкавий блиск професійного кандидата.

Балотуватися-то можна, але виникає закономірне питання – чи варто? Виникає у політиків, експертів, журналістів і широких верств народу, який з цікавістю споглядає за неквапним розгортанням такого собі «Фронту змін», що його невдовзі поведе в електоральний бій наш цибалатий іменинник.

Цікавість є цілком обґрунтованою. Українська людність до ошаління знудьгувалися за чимось «новеньким та свіженьким», а по можливості ще й більш-менш чистеньким. За новим чудом, оскільки попереднє виявилось, блін, ще тим «чудом» в лапках. І в цю нішу народних очікувань Арсеній Петрович напружено силкується втрапити. Молодий, тямущий, успішний, поміняв кільканадцять високих посад, гострий на слово і не позбавлений шарму «розумного Кролика» з відомого мультика.

І публічні месиджі у Яценюка відповідні – я вам не Янукович, не Тимошенко і навіть не Ющенко (прошу дуже пана пробачити).

Позбираю до свого Фронт гарних, успішних та порядних людей, не замурзаних у тій брудній політиці, прийду до влади, подолаю всі кризи і зроблю вам усім так добре, як вам ще ніколи не було.

А раптом... Тому і придивляємося і до самого симпатичного «Кролега» і до тих «високоморальних та порядних», які підуть за нього в атаку з агітаційними слоганами на устах. Якраз на цьому «почеті», який, нехай дарують на слові в Західній Україні, «грає короля», хотілося б зупинитися детальніше. Тому що без команди навіть крутий топ-політик може лише безсило топати ніжкою. Він якраз і виявляє свою сутність у

Штабні секрети Яценюка: від кого залежать відсотки «Інтер-сюрприза»

Написав Петро ДОМАНСЬКИЙ

Середа, 27 травня 2009, 17:48 - Останнє оновлення Середа, 22 грудня 2010, 20:56

селекції кадрів, оскільки за дискурсом про політика виносити якісь судження неможливо. Він ним лише приваблює електорат, як сирени приваблювали Одиссея неймовірно мелодійним співом.

Скажи мені, хто твій друг, і я скажу, хто ти – так ще у сиву давнину сказав Евріпід. Але, які відомо, у політиків немає друзів, а є самі лише інтереси. А ще вибори і виборчі штаби.

Тому доведеться переформулювати древнього драматурга: «Скажи мені, хто твій штаб...»

Отже, кого веде у владу Яценюк – і хто Яценюка веде до влади? За яким критерієм вибирав він своїх людей на місцях. Людей, які очолили осередки «Фронту змін» у регіонах? (Теми зв'язків Яценюка з Ющенком, Фірташем, Гайдуком, Хорошковським, Черновецьким, Пінчуком, Рабиновичем, міжнародними фінансовими структурами, Грановським, Левенцем, російськими піарниками є надто об'ємними, й кожна з них заслуговує окремого матеріалу).

На жаль, критерій моральності та порядності при відборі місцевих ЗАЯЦів («За Яценюка») не спостерігається. Зате у наявності два інших: по-перше, наявність коштів, боєздатних структур і ЗМІ (або хоча б двох з цих «чеснот»); по-друге, особисте знайомство і ділові зв'язки (не обов'язково, але дуже бажано).

Візьмімо рідні для Арсенія Петровича Чернівці. Тут його репрезентантом став Олексій Каспрук, такий же представник «золотої молоді», як і сам Яценюк, син экс-мера обласного центру.

Запам'ятався чернівчанам безпрецедентним розкраданням коштів, виділених очолюваному ним комунальному підприємству «Містобуд» на реконструкцію площі Філармонії і фонтану на ній.

Через те реконструкція затяглася на рік – і довелося виділяти додаткові кошти. Донедавна очолював також місцеве відділення УСПП і страшенно любив і поважав А.Кінаха і його політичну силу. Але притьмом поміняв об'єкт любові. Старший брат Олексія Олександр, подекуять, пов'язаний бізнесом із Валерієм Чинушем, депутатом міськради, якого вважають щонайтіснішим чином зрощеним з криміналітетом, зокрема, з грізним «авторитетом» буремних 90-х «Білим» (Білоусом). За свідченням ЗМІ, Чинуш перебував у ті часи під наглядом УБОЗу, але уник кримінальної відповідальності. У 1996 році у нього стріляли. Що цікаво, у той же період інтереси його фірми «Надіна», яка постачала нафтопродукти на АЗС, захищав ще юний тоді юрист Арсеній Яценюк.

Великою довірою у Яценюка користуються банкіри, з якими він колись мав взаємовигідні справи, працюючи у НБУ:

Івано-Франківськ – Володимир Шкварилук, заступник глави облдержадміністрації, колишній керівник філії банку «Фінанси і кредит»; Львів – Степан Кубів, экс-голова правління «Кредобанку»; Миколаїв – планується Сергій Прудкий, керівник місцевої філії

Написав Петро ДОМАНСЬКИЙ

Середа, 27 травня 2009, 17:48 - Останнє оновлення Середа, 22 грудня 2010, 20:56

«Райффайзенбанк-Аваль»; Тернопіль – Любов Гринчишин, керуюча обласної філії АКБ «Укрсоцбанк».

Зайве пояснювати, скільки важелів мав керівник НБУ для заохочення «своїх» банків. І скільки можливостей отримували залежні від нього керівники комерційних банків, щоб віддячити «благодійнику».

А від міністра закордонних справ Яценюка залежав представник МЗС у такій благодатній і багатій портовій Одесі Костянтин Ржепішевський. Коли Яценюк став міністром економіки в уряді Єханурова, Костянтин Іванович почав числитися його радником, а потім при перебуванні Арсенія Петровича міністром закордонних справ, Ржепішевський посів свою теперішню посаду. І тут не потрібно довго пояснювати, скільки через це представництво проходило багатомільйонних оборудок і якою важливою могла бути підтримка з Києва. Тепер цей пан – затятий координатор «Фронту змін» в області.

Не останньою – і не найбіднішою – людиною у Вінниці є Сергій Кудлаєнко, начальник управління споживчого ринку та послуг міської ради (екс-«нашоукраїнець»). Теж швиденько став «фронтменом». Як і Олександр Сменжук, координатор Хмельницького обласного ФЗ, співзасновник ювелірної фірми «Діамант ЛТД».

Але це ще квіточки. Ну, багаті люди, ну, впливові, ну, не зовсім відповідають критеріям «аполітичності», «моральності», «порядності». Але в деяких регіонах були вибрані просто одіозні постаті. Особливо це стосується Харківщини. Тут «головним по Фронту» став мультимільйонер Олександр Давтян, бізнесмен із вельми сумнівною репутацією.

Зрозуміло, що привабило Яценюка: Давтян зараз є власником ТРК «Симон» з цілком пристойним рейтингом, тижневика «Об'єктивно», мережі продовольчих та промтоварних магазинів і готелю «Харків», де і розташована приймальня «Фронту».

І «бабло», і ЗМІ, і всього вдосталь.

Але ж слід було хоч трохи попитати харків'ян про пана Давтяна. Вони б розповіли, що стартовий капітал той сколотив ще у 80-х роках минулого століття, елементарно спекулюючи на будматеріалах. Розповіли б, якими негідними методами його прирощував. Як змушений був фінансувати кампанію Марчука в Харкові в 1999 році, припертий до стінки компроматом СБУ. Як будучи членом міськвиконкому брав активну участь у розкраданні землі в центрі Харкова, припинивши задля цього багаторічну «війну» з Кернесом і Добкіним і ставши радником «Допи». Як правоохоронці накрыли цілу групу працівників його готелю «Харків», що займалися сутенерством (невже без відома Олександра Саркісовича?) Як від нього пішов колектив медіа-групи «Об'єктив» на чолі з Зурабом Аласанією після початку геть уже безсоромної роботи на ПР. Як він особисто бив журналіста знімальної групи медіа-центру «Інформбюро», бо вона посміла знімати там, де панові олігарху невгодно, а його охорона розламала операторам камери. Як Давтян відверто признався, що купив для своєї доньки Каріни місце у міськраді у харківської «Нашої України» за 350 тисяч доларів, але сталася така фігня, що донечка

Написав Петро ДОМАНСЬКИЙ

Середа, 27 травня 2009, 17:48 - Останнє оновлення Середа, 22 грудня 2010, 20:56

була на сьомому місці, а до міськради потрапило шестеро – і гроші «нашоукраїнці» так і не повернули. Зате тележурналістка Каріна, залишаючись членом списку НУ, їх бодай частково «відбила», знявши цілий цикл «гламурних» передач з «Гепую»-Кернесом.

Невже не знав Яценюк, з ким зв'язується? Такі «фронтмени» дискредитують його навіть більше, ніж безперервне стирчання на «спаленому» «Інтері».

А у Дніпропетровську планується призначити координатором «Фронту змін» такого собі Сергія Шапрана, голову правління ЗАТ «Царічанський завод мінеральних вод», керівника фірми «Васил», яка продає спортивні тренажери, депутата Дніпропетровського обласного від Блоку Лазаренка і керівника депутатської комісії із землі і надр, активного члена партії «Громада». Дозволимо собі цитату: «За неофіційними даними, вважається людиною, яка уміє ефективно «вирішувати питання» у сфері власності і корпоративних відносин (деякі називають це словом «рейдерство»), і, що найважливіше – персоною, особливо наближеною до колись всесильного господаря області Павла Лазаренка. Який нині перебуває в місцях якраз таких віддалених – у сонячній Каліфорнії, але і звідти примудряється регулярно спілкуватися з однодумцями, керувати місцевими структурами Громади (що для різноманітності отримали горде ім'я «Блок Лазаренка») і через «своїх» людей наглядати за власністю».

А це вже схоже на елементарну політичну всеїдність. Аби гроші та структури, а на бруд і корупцію наплювати. Отакий підбір кадрів. Що «кадри», то «кадри»...

Ще один приклад на цю тему – Кримський осередок ФП. Наведу враження автора одного з сайтів від відвідин презентації осередку 8 квітня ц.р: «Ба! Всі знайомі номенклатурні обличчя з минулого.. Ось ректор Таврійського Національного Університету ім. Вернадського, колишній перший секретар кримського обкому партії М.Багров, колишній міністр економіки Криму в уряді А.Бурдюгова – Огородников, колишній лідер КРО Демократичного союзу України – Омельчук, колишній перший помічник прем'єр-міністра Криму – Кудряшов і ще ряд номенклатурних осіб. Ці люди за короткий час незалежності України поміняли не одну партію. У них нюх на людей, до яких вони чіпляються, як до паровоза. І які їх вивозять на потрібні посади або до потрібних грошей. Будь-який благий почин ці люди гальмували, не даючи йому ходу. Зустріч відкрив Петро Баскаков, колишній заступник мера міста Сімферополя – нині головлікар Сімферопольського пологового будинку №1. Він же призначений лідер кримського «Фронту Змін» Арсенія Яценюка. Незрозуміло, навіщо акушерові політика? Що він збирається змінювати? Сімферопольці, швидше за все, не пам'ятають добрі справи Петра Баскакова на посаді заступника міського голови. Якраз за його перебування наліво і направо розбазарювалася земля кримської столиці. Місто-сад перетворилося на місто-базар. І жодного слова проти розбазарювання земель, проти чиновницького беззаконня не було чути з вуст цього міського чиновника».

А ще автор пише, як мракобіс Багров жалкував у виступі на презентації за Радянським Союзом і «покладав надії» на Яценюка. Надії на що? На повернення «під Росію»?

Оце ті «моральні», «нові», «незаплямовані»? Та на цьому тлі Олександр Козлов, голова

Штабні секрети Яценюка: від кого залежать відсотки «Інтер-сюрприза»

Написав Петро ДОМАНСЬКИЙ

Середа, 27 травня 2009, 17:48 - Останнє оновлення Середа, 22 грудня 2010, 20:56

громадської організації під офігенною назвою «Академія стратегічного розвитку міста Житомира», якого в самому Житомирі вважають просто «міським божевільним», виглядає ще цілком пристойно в якості координатора обласного осередку ФЗ.

Хтось із читачів скаже, що недобре так «наїжджати» на іменинника, що автор – злий і недобре чинить в день народження нашого «Інтер-сюрприза». Заперечу: якраз в такі ювілейні чи напів'ювілейні дати іменинникові потрібно осмислити пройдене і продумати майбутнє. І це нормальна справа – допомогти йому в такому осягненні. Допомогти зрозуміти, що він веде у владу негідних людей, що в людях геть не розбирається. І що з таким кадровим багажем балотуватися у президенти не варто.

Краще зайнятися банківською справою та економікою. Це у іменинника справді виходить непогано. З днем народження, Арсенію Петровичу!